

s čímkoliv obrátili. Mne si vybral jako ministranta. Denně sloužil u sv. Jana Křtitele první ranní mši svatou u bočního oltáře. Tolik tehdy bylo v Kroměříži kněží. Ranní vstávání mne sice ruinovalo, ale tuto oběť jsem pro svého milovaného profesora rád podstupoval.

Od profesora P. Balcara převzal za náš duchovní růst odpovědnost P. František Černý, kněz mimořádných kvalit, pro něhož žít podle evangelia bylo samozřejmostí. Byl pro nás jako starostlivý, chápající otec, jemuž jsme se mohli se vším svěřit, vždy našel řešení, či slova povzbuzení. Okupaci přežil v koncentračních táborech. Svým věznilům neodpustil. Když jsme namítali, že je to v rozporu se zásadami křesťanství, odpovídal, že mu z jejich strany chybí lítost a přiznání viny. Po roce 1989 jsem si na jeho slova mnohokrát vzpomněl. Následky vězení se podepsaly na jeho zdravotním stavu, nakonec jim podlehl. V době nemoci jsme ho doma pravidelně navštěvovali. Vedly se zajímavé hovory. P. František varoval, že církev i nás čekají těžké časy a nabádal nás, abychom byli pevní a nedali se zlomit.

Výuku náboženství pak převzal P. Konvička. Byl to typ moderního, vysoce vzdělaného kněze. Hodiny náboženství dostaly jinou náplň. Probírali jsme velmi aktuální témata, pro nás důležitá, především jak uplatňovat křesťanské zásady v každodenním životě. Do diskusí jsme se aktivně zapojovali, vždyť to byl široký okruh pro nás velmi zajímavých otázek. Opravdová praktická životní filozofie. S panem profesorem jsme se nebáli vstoupit na tenký led otázek týkajících se reformace, inkvizice, osobnosti mistra Jana Husa či jezuitů P. Koniáše, ale probírali jsme také vztah muže a ženy a postavení sexu v životě člověka.

V neděli jsme chodili do kostela sv. Jana Křtitele na devátou. To byla mše svatá pro nás studenty gymnázia. Celebroval a kázal náš profesor náboženství. Ministrovalo šest studentů z vyšších tříd v černých oblecích. Výsadu sloužit u oltáře si považovali a žárlivě střežili. P. Konvička, později jmenovaný kanovníkem Kolegiátní kapituly u sv. Mořice, byl vynikající kazatel, což dosvědčovala mohutná účast věřících na jeho bohoslužbách.

Školu jsme dokončili v roce 1952. Gymnázium bylo zrušeno a nahradila je jedenáctiletka, škola nového typu, socialistická a ateistická.

Ing. Miloslav Černošek

Uzávěrka TRIA: příspěvky doručte do čtvrtku 17. 5. 2012

TRIO - farní list, vydává Římskokatolická farnost sv. Mořice v Kroměříži, Stojanovo náměstí 5, 767 01 Kroměříž. Tel., fax: 573 338 952. E-mail kanceláře: svmorice@svmorice.net. E-mail pro příspěvky: svmorice@svmorice.net, www.svmorice.net. Redakce P. Josef Lambor, Ing. Eva Blešová, Eva Šafaříková. Redakce si vyhrazuje právo na krácení nebo úpravu příspěvků v případě nutnosti. ♦ Tisk A. Michajlovič, Kroměříž, tiskárna. ♦ NEPRODEJNE! Copyright © 2012

Sestry a bratři, milí farníci,

měsíc květen je velkou příležitostí pro každého z nás zamyslet se nad tím, jaké místo má Panna Maria v našem životě. Církev ji uctívá jako Matku Spasitele a Matku nás všech. Papež Benedikt XVI. ještě před svým zvolením v knize nazvané „O víře dnes“ říká: „Jestliže postavení Marie bylo odedávna tak důležité pro vyváženou víru, je dnes znovuobjevení významu jejího postavení tak naléhavé jako v málokteré epoše církevních dějin.“

Velikonoční doba nám připomíná, že Kristus je Počátek i Konec, je střed i cíl dějin. Pravá mariánská úcta nás vede ke Kristu a pevněji začleňuje do tajemství Kristova. Srdečně vás zvou na májové pobožnosti. Při májových čteních si připomeneme život sluhy Božího arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana, který v letech 1908 – 1917 působil v naší farnosti. Vroucně uctíval Matku Boží, k ní přiváděl četná procesí a v roce 1912 připravil slavnou korunovační sochu Panny Marie Svatohostýnské. Při májových pobožnostech se budeme také modlit za děti, které se připravují na první svaté přijímání a jejich rodiny.

Doba velikonoční vrcholí o slavnosti Seslání Ducha Svatého. Je to také vrchol Roku biřmování, který prožíváme. Už vícekrát v kostele i zde ve zpravodaji zazněla výzva, aby tohoto Roku biřmování využili ti, kteří, ač mají vyšší věk, doposud svátost biřmování nepřijali. Marně jsem čekal odezvu. Jen díky několika odvážným z farnosti Hradisko, může začít příprava i těch dříve narozených.

Skupinka mladých se už připravuje k přijetí svátosti biřmování delší čas. Provázejme je svými modlitbami. Zde ve zpravodaji najdete modlitbu farnosti za biřmovance. Můžete si ji vystříhnout ze zpravodaje i spolu s modlitbou za celostátní setkání mládeže a setkání rodin a vložit do kancionálu, abychom se ji mohli modlit i společně v kostele.

Od slavnosti Nanebevstoupení Páně začíná devítidenní příprava na slavnost Seslání Ducha Svatého. Sešitek s novénou si můžete zakoupit za 5,- Kč v sakristii nebo ve farním knihkupectví. V sobotu 26. května večer budeme slavit svatodušní vigílii a v neděli 27. května při bohoslužbě obnovíme závazky vyplývající ze svátosti biřmování.

Otec biskup Josef Hrdlička v knize Biřmování píše:

Jaké má účinky svátost biřmování?

* *Duch Svatý proniká do života těch, kdo se rozhodli jej závazně přijmout, a hlouběji člověka vkořeňuje do Boha a sjednocuje s ním. Dává člověku právo volat k Bohu důvěrným způsobem: „Abba, Otče!“*

- * *Pevněji nás spojuje s Kristem, rozmnožuje v nás dary Ducha Svatého.*
- * *Dokonaleji nás připoutává k církvi.*
- * *Dává zvláštní dispozice Ducha Svatého k odvážnému šíření víry slovem i životem, a to i za cenu obětí a kříže.*

Když si pozorněji všimneme těchto bodů, objevíme gradaci v pojmech: HLOUBĚJI, PEVNĚJI, DOKONALEJI, ODVÁŽNĚJI. Tím je naznačena cesta neustálého rozvíjení křestního daru, růstu k dokonalosti, nikdy nekončícího procesu zrání a sebeutváření do plné krásy lidství, které touží být ve shodě s podobou Krista.

Sestry a bratři, setrvávejme v modlitbách spolu s Pannou Marií, jako kdysi učedníci v Jeruzalémě, abychom si vzájemně vyprosili větší otevřenost pro Ducha Svatého, vážili si jeho darů a naučili se je v sobě rozvíjet.

otec Josef

List z kalendáře – květen

1.5.	úterý	17.00 hod. – první májová pobožnost u sv. Mořice
2.5.	středa	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi 15.30 hod. – výuka náboženství pro žáky 3. třídy v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
3.5.	čtvrtek	Den modliteb za kněžská povolání
4.5.	pátek	7.00 – 16.00 hod. – celodenní adorace na Malém Valu 15.00 – 17.00 hod. – svátost smíření u sv. Mořice 16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 20.00 hod. – adorace v klášteře na Koperníkově ul.
5.5.	sobota	Diecézní pouť k sv. Janu Sarkandroví v katedrále v Olomouci (mše sv. v 10.00 hod.) 16.30 hod. – kostel v PL – mše svatá s udělováním svátosti pomazání nemocných 18.00 hod. – kaple na Malém Valu – mše svatá s udělováním svátosti pomazání nemocných
6.5.	neděle	7.45 hod. – mše svatá u sv. Mořice s udělováním svátosti pomazání nemocných 10.45 hod. – mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. – mše sv. u sv. Jana 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice
7.5.	pondělí	18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství
8.5.	úterý	
9.5.	středa	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi 15.30 hod. – výuka náboženství pro žáky 3. třídy v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
10.5.	čtvrtek	14.30 hod. – setkání seniorů ve farním klubu u sv. Mořice Srdečně zveme všechny seniory! 19.00 hod. – adorace v klášteře na Malém Valu
11.5.	pátek	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně
12.5.	sobota	
13.5.	neděle	SVÁTEK MATEK 7.45 hod., 10.45 hod. – mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. – mše sv. u sv. Jana 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice

Tvůj život ve mně Pane, ať se střetne s mou tmou. Před Tvým světlem prchají stíny. Každý z nás je potřebuje každodenně zahánět, aniž bychom věděli, jak to vlastně děláš. Je nutné Ti předávat kontrolu nad situací hned, jak se začne stmívat. Tak v nás nemůže zhasnout pravdivé světlo, které ozařuje svět (sv. Jan).

Tento svět od křestanů stále očekává, že budou mít něco navíc v čase, v němž ostatní podléhají přijatým negativním skutečnostem. Co mám já osobně na rozdávání?

V našem mírném pásu trvají měsíce chladu od října do března, tedy přesně půl roku. Přesto máme dojem, že je to období kratší než čas světla a tepla období druhého. Je to proto, že už od února vyhlížíme sluníčko a chytáme jeho první paprsky, a že ještě v listopadu sbíráme poslední zářivé polední barvy, když slunce protrhne mlhu. Tak si přinášíme důvod k úsměvu už v době, kdy k němu reálně důvod ještě není, a udržíme si ho i dlouho poté, co k němu podmínky pominuly.

Kristus, vycházející Slunce života, je důvodem k rozzáření nikdy nekončícím. A to i v době, která zvnějšíku neposkytuje zvlášť pozitivní podněty. Je nadějí, mostem překlenujícím nepříznivé úseky, silou umožňující pohyb života i v čase naší fyzické nepohyblivosti. Život, který nám vybojoval, není ničím omezen, nepomíjí, zatímco podmínky kolem nás jsou časově omezené a pominou.

Kristus je důvodem pro „věčné, vděčné Aleluja“ (A.Michna)

Eva Blešová

Vzpomínka na hodiny náboženství

Letos si kroměřížské gymnázium připomene kulaté výročí svého založení. Nepředpokládám, že na slavnostním shromáždění bude otázka výuky náboženství být jen okrajově zmíněna. Jelikož níže uvedení vyučující náboženství byli také kněžími naší farnosti a kostel sv. Jana Křtitele jejím filiálním kostelem, je moje vzpomínání zároveň drobným příspěvkem k dějinám naší farnosti.

Psal se rok 1944. Bylo mi deset let a jelikož jsem se dobře učil, rodiče mne přihlásili na gymnázium, tehdy jen osmileté. Příjímací zkoušky jsem úspěšně vykonal a byl jsem přijat do primy gymnázia. Přechod na vyšší střední školu byl náročný, část předmětů již byla vyučována v němčině, laika požadavků byla nastavena vysoko. Ve své vzpomínce se však budu zabývat jen vyučovacím předmětem náboženství, jak jeho výuka probíhala v průběhu osmi let, kdy se za dobu mého studia na střední škole třikrát změnilo státní zřízení. Protektorát Čechy a Morava vystřídal krátké období tzv. třetí republiky a po roce 1948 se vlády na dlouhá léta ujala komunistická diktatura.

Náboženství bylo povinným vyučovacím předmětem, po únoru 1948 pak předmětem nepovinným. V naší třídě jsme byli všichni římskokatolíci a nechodit do náboženství bylo nemyslitelné. A nebyl to jen vzdor vůči novým pořádkům. Do náboženství jsme chodili rádi, měli jsme totiž skvělé profesory, kteří dokonale znali a chápali naše problémy dospívání a dokázali s námi o nich nepokrytě, ale s vysokou citlivostí a taktem hovořit. Velmi jsme si toho vážili, vždyť některé otázky byly v rodinách i ve škole tabu. Byli to tři profesori:

P. ThDr. Balcar, původně působil jako kurát v hranické kadetce. Odtud odešel na kroměřížské gymnázium. Učil biblickou dějepravu. Při výkladu chodil po třídě, otázkami nás burcoval k aktivní účasti na výkladu. Rázné vystupování naznačovalo, že pobýval delší dobu mezi vojáky. Laskavý přístup a úsměv měl však pro nás vždy pohotově, ať jsme se na něho

Slova moudrých

Jestliže nekonáš to, co Bůh chce, musíš trpět to, co ty nechceš.
(sv. Augustin)

Je možné zhřešit i nosem, když se strká do záležitostí jiných lidí.
Člověk se nerodí jako světec, musí se k svatosti probíjet.
Vnitřní křesťanská radost je Boží dar vycházející z čistého svědomí.
sv. Filip Neri (26. 5.)

Dnes je potřeba duší, které se modlí za ty, jež se nemodlí.
Nestačí se jen modlit „přijď Tvé království“, je potřeba také pracovat na tom, aby přišlo.
Před Pánem odpovídáme jen za práci a její úmysl a ne za ovoce, které záleží jedině na Bohu.
Jedno „Deo gratias“ v utrpení má větší cenu než sto „gloria Patri“ ve štěstí.
bl. Uršula Ledóchowska (29. 5.)

„Smrt a život se střetly, podivný souboj svedly...“

Každoroční velikonoční sekvence. Slova, která jsme tolikrát slyšeli, nám mnohdy procházejí kolem uší bez užítu. Stačilo by ovšem doplnit přivlastňovací zájmeno „tvoje smrt a tvůj život“, možná ještě lépe „moje smrt a můj život“ a uvědomili bychom si, že se právě v tomto čase jedná o nás.

Většina z nás si slovo „smrt“ spojuje se zánikem fyzické existence. S ukončením toho, co je vidět. Naopak život vnímáme jako vše postižitelné našimi smysly, zvláště pokud je to v pohybu. Nazýváme tak rašící stromy a zbarvující se korunky květních poupat, pískání a vrnění zrozených mláďat. A přitom všichni víme, že život není až ten zelený lísteček, ale právě síla, která ho přinutí vyklubat se z kůry stromu v rašící očko, prohrabat se vrstvou půdy, rozevřít pupen rannímu slunci, zalapat poprvé po vlastním dechu... Síla, která vůbec není vidět. Kde bych ji našla, i kdybych převrátila veškerou půdu a rozkrájela rostlinu až na vlákénka?

Smrt není vidět, tak jako život není vidět. Naše smysly vidí jen jejich účinky. „Pán žití usmrcen, vládne živý“, pokračuje velikonoční svědectví. Věřící člověk s tímto tvrzením obvykle nemá problém ve vztahu ke Kristu. Kolik už ale proběhlo Velikonoc našeho života, aniž bychom přiznali Kristu tento vítězný prostor i v našem těle. A přitom se každý z nás denně střetává s tolika různými projevy smrti. Nejen v oblasti těla, které vypovídá službu. Odumírají nám buňky, selhávají orgány, které jsou nám lékařským zásahem odebírány. Smrtí je ale i všechno to nehmotné, co mi denně bere radost, pokoj a světlo naděje – jediné pravdivé projevy mého života. Kdykoliv zapomenu na bohatství lásky a různost jejího působení, kdykoliv jedním pod vlivem strachu, napětí, úzkosti, kdykoliv vzdám víru v možnost nové cesty a lepší řešení, než jaké mi momentálně zužuje obzor, přestávám být nositelem života, jsem svědkem zániku, odpojení od zdroje života. Pokud se mi to stává příliš často, ať už vinou hříchu, chybných postojů nebo nesprávného životního směru, začne se mi vytrácet také pravdivý rozměr mého skutečného života. Zním pak velmi dobře z pochodů ve svém nitru onen zápas mezi smrtí a životem, mezi světem a tmou. Zním velké úseky tmy a beznaděje, obviňování sebe, druhých, a pocit obrovské samoty. Teprve vědomí, že jsme bez úspěchu vyzkoušeli všechny dostupné prostředky, v nás konečně otvírá velkou touhu po velikonočním ránu u prázdného hrobu.

14.5.	<i>pondělí</i>	18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství
15.5.	<i>úterý</i>	
16.5.	<i>středa</i>	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi 15.30 hod. – výuka náboženství pro žáky 3. třídy v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
17.5.	<i>čtvrtek</i>	SLAVNOST NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ začíná devítidenní příprava na slavnost Soslání Ducha Svatého 19.00 hod. – adorace v klášteře na Malém Valu
18.5.	<i>pátek</i>	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně
19.5.	<i>sobota</i>	poutí Rádía Proglas a TV Noe na Svatém Hostýně
20.5.	<i>neděle</i>	7.45 hod., 10.45 hod. – mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. – mše sv. u sv. Jana 19.00 hod. – adorace u sv. Mořice
21.5.	<i>pondělí</i>	18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství
22.5.	<i>úterý</i>	
23.5.	<i>středa</i>	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi 15.30 hod. – výuka náboženství pro žáky 3. třídy v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
24.5.	<i>čtvrtek</i>	19.00 hod. – adorace v klášteře na Malém Valu
25.5.	<i>pátek</i>	16.00 hod. – setkání malé scholy v učebně 17.30 hod. – setkání velké scholy v učebně
26.5.	<i>sobota</i>	SVATODUŠNÍ VIGILIE
27.5.	<i>neděle</i>	slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO koná se sbírka na církevní školy v diecézi 7.45 hod., 10.45 hod. – mše sv. u sv. Mořice 18.00 hod. – mše sv. u sv. Jana
28.5.	<i>pondělí</i>	18.00 hod. – příprava snoubenců na sv. manželství
29.5.	<i>úterý</i>	
30.5.	<i>středa</i>	10.20 hod. – setkání maminek s dětmi 15.30 hod. – výuka náboženství pro žáky 3. třídy v učebně u sv. Mořice 18.00 hod. – studentská mše svatá u sv. Jana Křtitele
31.5.	<i>čtvrtek</i>	19.00 hod. – adorace v klášteře na Malém Valu

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI:

- Farní kostel sv. Mořice – pondělí, úterý, čtvrtek a pátek v 17.00 hod. (mše svatě začnou v 17.30 hod.)
- Kaple na Koperníkově ulici – každý den v 16.30 hod.
- Kaple sv. Floriána, Kroměříž, Štěchovice – neděle 6.5. a 20. 5. v 15.00 hod.
- Farní kostel v Hradisku – čtvrtek v 19.00 hod. (mše svatá začne v 19.30 hod.)
- V jednotlivých obcích farnosti Hradisko budou májové pobožnosti podle domluvy místního společenství věřících.

* **Biblické hodiny v květnu nebudou.**

List z kalendáře – Hradisko

● 30.4. - 19.00 – 21.00 hod. – Lutopecny - společenství s modlitbami za uzdravení, katecheze – Život
● 3.5. (první čtvrtek v měsíci) – dopoledne - návštěva nemocných
● v pondělí - 17.00 – 18.00 hod. – Miňůvky u p. Zdráhalu – modlitební společenství starších
● 14.5. a 28.5. (2. a 4. pondělí) – 19.30 – 21.30 hod. - fara Hradisko – biblické společenství

● 1.5., 15.5. a 29.5. (v úterý po 14 dnech) – 19.00 – 21.00 hod. – Lutopecny – společenství CHO Naděje
● 9.5. a 23.5. (ve středu po 14 dnech) – 19.00 – 20.00 hod. – Lutopecny – modlitební společenství starších žen
● každou středu – 13.30 – 14. 45 hod. – ZŠ Bezměrov - výuka náboženství
● každý pátek – 18.00 – 19.30 hod. – fara Hradisko - společenství dětí malá schola

OSKAR A RŮŽOVÁ PANÍ

pod záštitou Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži

Klicperovo divadlo - Hradec Králové

3. května 2012 v 18.30 hodin v Kulturním domě Kroměříž

se uskuteční divadelní představení herců Klicperova divadla v Hradci Králové, Jana Sklenáře a Martiny Eliášové. Divadelní představení na motivy knihy známého dramatika současné Francie, Eric- Emmanuela Schmitta pojednává o přátelství chlapce Oskara a jeho ošetřovatelky babi Růži. Oskar je desetiletý chlapec. Má svůj dětský svět a s ním i osobité vidění „dospěláckého“ života. Svůj čas však už řadu měsíců tráví v nemocnici, kde se léčí z leukémie. Zdejší život svérázným způsobem komentuje v dopisech, které adresuje samotnému Bohu. Proč zrovna jemu? Oskar umírá. Snad deset dní, možná dvanáct a ty Oskar musí využít. Má v nich možnost poznat – díky moudře potrhle ošetřovatelce – celý lidský život. Od dětství, puberty, zamilování, lásky, starosti dospělých až po stáří v nejrůznějších jeho odstínech. Humorné peripetie dospívání, střídají dramatické okamžiky ubývajícího Oskarova života.

V režii Ivana Baladi se představí **Martina Eliášová**, absolventka brněnské JAMU a později členka souboru Klicperova divadla v Hradci Králové a **Jan Sklenář**, který patří mezi nadějné osobnosti české divadelní scény. Tento talentovaný herec působí již několik sezón v Klicperově divadle v Hradci Králové. V průběhu profesionální kariéry hostoval v Činoherním klubu Praha, Národním divadle Brno, Městském divadle Brno, Městském divadle Zlín a ve Státní opeře Praha. Během posledních několika let začal významněji spolupracovat a objevovat se v představeních a projektech Michala Horáčka (Kudykam, Ohrožený druh, Český kalendář).

Cena vstupenky: 90,- Kč, pro studenty 50,- Kč.

Předprodej vstupenek ve farní kanceláři Římskokatolické farnosti Panny Marie Kroměříž, na e-mailové adrese Oskardivadlo@seznam.cz nebo přímo v den představení na místě konání od 17.00 hodin.

Před třetí odpoledne pořádně sněžilo, proto jsem se vydala přes areál léčebny. Zasněžený chodník vypadal o něco kratší než ten odmetený, a i když mě něco nabádalo nespěchat tolik, vydala jsem se rázně zkratkou.

A bác! Nějak jsem se nemohla zvednout, ale to už se tu objevila sestřička Ester od sv. Kříže a pomáhala mi vstát. Šlo to ztěžka kvůli velké bolesti pravé ruky, která zůstala v podivné poloze. Spolu jsme došly na chirurgii do nemocnice. Téměř hodinové čekání zmírňovala sestřička předřikáváním růžence. Mobilem mi zprostředkovala i požehnání otce Lambora. Velmi mě posílilo.

Lékař mě hned poslal na rentgen. Pak se konečně otevřely dveře do chirurgické ambulance. Při vstupu jsem si všimla zvláštního napětí. Přítomný lékař právě odcházel od mého snímku se slovy: „Paní, máte nešťastnou zlomeninu. Měla byste jít na operaci. Mohla byste se jí vyhnout, pokud budete souhlasit s tím, že to nyní ambulantně napravím. Nevyhnete se však bolesti. Já vám sice dám injekci, moc ale nepomůže. Prostě – zkuste se mnou spolupracovat.“

Nechci zamlčet, jak nestatečně snáším fyzickou bolest. „Pane doktore, já se strašně bojím,“ ozvala jsem se. „Podejte mi ruku, uvolněte ji! Kolik máte vnoučat?“ Lékaře samozřejmě nezajímala moje odpověď, jen se pokusil obrátit mou pozornost jinam. Proto pokračoval: „A teď si sama vybavujte něco milého, příjemného, myslíte na hezké věci.“

Vzal mou ruku do svých. Při tom doteku mi projela krutá bolest snad celým tělem. To už jsem v duchu nedokázala vyvolat žádný obraz, který by mě zachránil před tvrdou realitou.

Již několik týdnů jsem se vnitřně připravovala na letošní postní čas, na jehož začátku měla být má operace. Ještě sedm dní zbývalo do Popeleční středy.

„Ježíši, co Tvoje ruce?! I kvůli mně Ti je vykloubili, probodli, i kvůli mně... i kvůli mně... Žádnou injekci nedostals. I kvůli mně...“

Na tom lehátku jsem zažila novou modlitbu. Poprvé v životě jsem vším, co mám, myslela na Ježíšovy ruce, a nic jiného v tu chvíli neexistovalo. Před mým vnitřním zrakem náhle živě vyvstala část lidských rukou spojených s kusem dřeva. Čas ztratil rozměr.

„Tak, a je to. Sádrujte!“ Lékařův hlas mě přiměl k pohledu na mou vlastní ruku a na personál, který stál ještě připravený v těsné blízkosti.

Za pár minut jsem se vrátila s novým rentgenovým snímkem. „No vidíte, paní, podařilo se. Bude to dobré!“ Myslím, že jsme teď měli všichni lidskou radost, i z toho, že jsem to vydržela bez problémů. Nikdo z přítomných netušil, kde se ve mně vzala taková síla.

Já jsem však měla ještě jinou, mnohem větší radost. Kristus vstoupil ve své moci do mého života a vzal na sebe přímo fyzicky velkou část mé bolesti. Stala jsem se živým svědkem výkupného působení Jeho kříže. Něčeho, o čem jsem dosud jen četla nebo slyšela vyprávět. Na setkání s živým Bohem člověk nikdy nezapomene. Zmlkne v úžasu, svou vděčnost nedokáže vtělit do slov. Zůstává v něm zdrojem hluboké, obohacené víry proměňující svět kolem.

Na začátku tohoto dne jsem z Ducha svatého přijala myšlenku prosby za lékaře. Tentýž Duch mě nechal setkat se s Kristem, který procházel mým utrpením a dal mi pochopit, co znamená být vykoupěn v každém okamžiku života. Tentýž Duch mě chce připravit na mnohem plnější život s Bohem. Tento Duch touží proměnit modlitbu každého z nás tak, abychom v ní pocítili, jak blízko je se svou pomocí náš Spasitel. Přijď, Duchu svatý!

Vlasta Machalová

zemřela tragicky na cestě z Prahy do Broumova 25. května 1964.

Po čtyřiceti letech se komunistická vláda rozpadla. Země získala svobodu. Staly jsme se svědky zázraku, který se stal na přímluvu svaté Anežky České. Proto provinční správa splnila v roce 1990 žádost o sestry do nemocnice Na Františku v Praze, kterou světice z rodu Přemyslovců založila. Těch Božích zázraků jsme prožily bezpočet. Na Koperníkově ulici v Kroměříži pulzuje od roku 1993 nový život. Mladé sestry jsou pro nás velkým darem a výzvou k naději a vděčnosti. I když je naše provincie počtem hodně umenšena, v síle Ducha svatého roste naše snaha hledat a plnit Boží vůli v dnešku a žít věrně naše charisma: vydávat své síly ve službě církvi a lidem, sloužit vyčerpaným kněžím a nemocným spolusestrám, pomáhat mládeži na cestě k Bohu a svědčit o Boží milosrdné lásce. Přimlouvá se za nás také 1084 sester sv. Kříže z moravské provincie, které nás v uplynulých 140 letech předešly na věčnost.

Pro letošní Noc kostelů chystáme prezentace o našich dějinách. Návštěvníci naší kaple budou mít možnost seznámit se s cestami, jimiž nás Bůh vedl a s naší působností v současné době. Za veliké věci, které nám učinil Pán, zpíváme jako Panna Maria při setkání s Alžbětou vděčné Magnificat.

Sestra Pavla Křivánková

Pokračování oprav severní věže kostela svatého Mořice v Kroměříži

Naše farnost bude opět letos pokračovat v náročných restaurátorských pracích na druhé věži, která je vystavěna na severní straně kostela. Předmětem restaurování budou kamenné prvky. Fiály jsou vyrobené z hrubozrnného pískovce, tvoří vrcholové prvky osmi štítů osmistěnné části věže. Dalšími pískovcovými prvky z tohoto materiálu k restaurování jsou okenní ostění čtyř funkčních oken této části věže včetně kružeb. Kružby jsou vytesány i ve vrcholech dalších čtyř slepých oken. Součástí letošní etapy jsou ještě kamenné římsy a stříšky. Při realizaci jižní věže v loňském roce bylo možno z lešení obhlédnout také pískovcové prvky této věže a je možno konstatovat jejich havarijní stav. Je opět nezbytná demontáž uvolněných částí vrcholových kyttek, jejich slepení a opětné sestavení na čepy z antikorozi oceli, vše podle restaurátorských zásad. Trhlíny, které se objevují i na dalších kamenných prvcích by měly být doplněny minerálními tmely. Plochy omítek, na kterých se také projevuje místní narušení budou vyspraveny sanační vápennou omítkou a patinovány do barevnosti okolních ploch. Restaurování proběhne po vystavění lešení, které je zajišťováno dodavatelsky. Financování celé etapy ve výši 1.200.000,- Kč bude v rámci programu Regenerace městských památkových zón 2012, který sestává opět z vlastního finančního podílu naší farnosti, podílu Města Kroměříž a Zlínského kraje. *Vít Pořízek*

Pán vstal z mrtvých, aleluja, ...ale... přijď, Duchu svatý!

Bylo to úplně obyčejné ráno. Poklekla jsem k své první modlitbě, kterou jsem zakončila prosbou: „Duchu svatý, prosím, dej moudrost všem lékařům a veď ruce všem chirurgům při operacích i jakémkoliv zákroku.“ Možná mě k tomu vedla obava z mé blízké náročné operace oka, každopádně ten dovětek byl pro mě samotnou neobvyklý. Události toho dne běžely dál podle mého plánu, stihla jsem si zařídít spoustu věcí, a tak mně zbyl i čas připravit se s tradičním koláčem na návštěvu do nemocnice.

Podej mi ruku, pomůžu Ti ...

Papežská misijní díla a obě kroměřížské farnosti Arcidiecéze olomoucké
Vás zvou na jubilejní

10. CELOSTÁTNÍ MISIJNÍ POUŤ **V sobotu 26. května 2012 v Kroměříži**

Program:

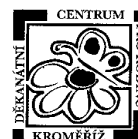
- 9.30 hod. - registrace a pásmo písní - kostel P. Marie
- 10.00 hod. - slavnostní zahájení, mše svatá za účasti hostů
- 11.30 hod. - pohoštění na farní zahradě, možnost prohlídky zámku a zahrad
- 13.00 hod. - putování po kontinentech, hry, soutěže, povídání o práci v misiích, Misijní jarmark
- 15.45 hod. - krátké misijní hrátky, rozeslání malých misionářů – kostel P. Marie

Občerstvení z vlastních zásob, čaj a limo bude k dispozici. Po celý den bude probíhat Misijní jarmark. Bude možné prohlédnout si misijní výstavu, výstavu obrázků „Co bys rád(a) (u)dělal(a) s PMDD?“, seznámit se s činností a materiály PMD a shlédnout prezentace studentů VOŠ sociální – Caritas z jejich cest.

Výtěžek podpoří sirotky na Srí Lance.

Záštitu nad akcí převzala starostka města Mgr. Hebnarová a Církevní základní škola v Kroměříži.

Papežská misijní díla, 543 51 Špindlerův Mlýn 33, tel. 499 433 058, 604 838 882,
e-mail: info@misijnidila.cz, www.misijnidila.cz

Centrum pro rodinu Kroměříž, www.cpr-kromeriz.cz,
tel. 736 522 814, cpr-kromeri@seznam.cz

● Papežská misijní díla dětí

Za dětské výrobky s velikonoční tematikou a misijní koláčky od dobrovolníků jsme v neděli 25.3.2012 na misijním jarmarku před kostelem sv. Mořice získali částku 3130,- Kč. Zisk z prodeje jsme zaslali na účet Papežského misijního díla dětí. Děkujeme dětem a dobrovolníkům, kteří se zapojili do misijních dělen.

- **Zveme maminky na mateřské dovolené s dětmi** do útulné herny Centra pro rodinu: pondělí 13.30 - 15.30 hod., středa 10.00 - 12.00 hod. a 13.30 - 15.30 hod. Za pěkného počasí lze využít pískoviště na farní zahradě sv. Mořice.
- **Týden letních aktivit pro děti** v Centru pro rodinu (tábor): **9.7. – 13.7.2012**
Téma: Etické otázky každého dne (pro děti ZŠ), sportovní, kulturní a výtvarné aktivity. Příspěvek 850,- Kč/dítě včetně oběda na AG. Příhlášky a zaplacení – od května.
- **Svátek matek - „Srdíčko pro moji maminku“** - výtvarně hudební program! Zveme maminky s dětmi na oslavu svátku matek **ve středu 9. 5. 2012 od 9.30 hod.** na farní zahradu sv. Mořice (za nepříznivého počasí do herny a podloubí Centra pro rodinu). Program ve spolupráci se studentkami Vyšší odborné školy pedagogické a sociální Kroměříž začíná v 10.00 hod.
- **11.15 hod. – Modlitby matek** - modlíme se za své děti - seznámení maminek se založením skupinky - časté otázky a odpovědi na ně.

- **Týden pro rodinu**

V rámci programu ACER (Asociace center pro rodinu) jsme **v sobotu 19. 5. 2012 od 9.15 hod.** připravili pro rodiče dětí všech věkových kategorií dopolední program: „Co dělat když ...“ - interaktivní přednáška o výchově dětí s psychologkou Mgr. et Mgr. Janou Janouškovou. Pro rodiče s malými dětmi (v kočárku) bude připraveno zázemí. Příspěvek dobrovolný.

- **Mezinárodní den dětí**

V pondělí 4.6.2012 zveme od 13.30 do 15.30 hod. děti a rodiče na farní zahradu sv. Mořice (za nepříznivého počasí do herny Centra pro rodinu). Program: 14.00 – 15.00 hod. - „Včelka Mája“ - cvičení dětí s rodiči pro správný psychomotorický vývoj dítěte od 3 měsíců do cca 4 let. Cvičení je určeno k rozvoji jemné a hrubé motoriky i rozumového, sociálního a citového vývoje dítěte a celkové osobnosti formou hry, nauky, říkanek a písniček. Cvičení vede odborně certifikovaná lektorka Marie Jankujová. (vstup volný)

16.00 hod. - Modlitby matek - modlíme se za své děti - seznámení maminek se založením skupinky - časté otázky a odpovědi na ně.

Ostatní informace o těchto programech jsou uvedeny na plakátcích a na stránkách Centra pro rodinu Kroměříž.

Co způsobilo jedno setkání.

Ke 140. výročí příchodu Milosrdných sester sv. Kříže na Moravu.

V osobním životě jednotlivců i v dějinách společenství hraje velkou roli setkání. Tak tomu bylo i na začátku dějin moravské provincie sester sv. Kříže.

Hraběnka Luisa Šternberková odjela v roce 1871 na své letní sídlo v Kammer am Attersee v Solnohradsku. Jednou v neděli navštívila bohoslužby v kostele v Schörflingu. Při tom se setkala se třemi sestrami sv. Kříže, které se v tamější farnosti staraly o děti, chudé a nemocné. Toužila, aby mohla založit podobné dílo na svém panství na Moravě. Usilovně vyjednávala s vedením kongregace ve Švýcarsku a její toužebné přání se splnilo: 14. května 1872 přišly do Malenovic tři sestry sv. Kříže. Založily dětskou opatrovnu, vedly školu pro dívky a vykonávaly pečovatelskou službu. Jejich činnost byla provázána Božím požehnáním. Sester i působí v průběhu let přibývalo.

Prvním spirituálem sester sv. Kříže byl kanovník Josef Seck, sídlící v Kroměříži. K němu putovala kostrbatými kroměřížskými ulicemi i zakladatelka kongregace blahoslavená Matka M. Terezie Schererová. V době svých návštěv sester na Moravě se s ním radila o záležitostech nově založené provincie a o působení v městě Kroměříži.

V roce 1877 převzaly sestry sv. Kříže vedení domácnosti v chlapeckém arcibiskupském semináři, kde bývalo asi 25 kněží, 320 studentů, sedm sluhů, dvanáct pomocnic, osmnáct sester. Tam sestry obětavě pracovaly až do roku 1950. V blízkosti byla zřízena prádelna, ve které se pralo i pro olomouckou arcibiskupskou rezidenci. Kronikářka poznamenává, že leccos nebylo snadné, například žehlení čepic pro kuchaře byl prý opravdu „mistrovský kousek.“

Další okruhy působnosti v Kroměříži:

Bedřichův ústav, starobinec pro osamělé zaměstnance arcibiskupských statků: 1892-1963

Městská nemocnice: 1910 – 1960

Psychiatrická léčebna: 1953 - 1963

Provinční dům 1932 – 1950, od roku 1993 dodnes

Ošetrovatelská škola 1939 – 1949

Počet sester vzrůstal. Nejen z Moravy, ale i z uherské části rakouské monarchie přicházely naléhavé žádosti o sestry svatého Kříže pro převzetí škol, chudobinců, nemocnic a sirotčinců. Nikde je nečekal zajištěný život, ale hodně obětí a strádání. V roce 1912 měla moravská provincie sester sv. Kříže 513 sester v 64 domech, a to nejen ve vlasti, ale také na území dnešního Slovenska, Maďarska a Rumunska. V roce 1913 došlo ke zřízení samostatné provincie uherské se sídlem v Žambéku. Velká část moravských sester musela zůstat v Uhrách, aby se mohlo dále pokračovat v díle křesťanské lásky tam, kde začaly.

První světová válka přinesla nové požadavky. Sestry se zapojily do ošetrování raněných vojáků v lazaretech. Po vzniku Československé republiky se činnost sester na poli křesťanského milosrdenství rozšiřovala. Díky početnému dorostu přišly sestry do nemocnic do Moravské Ostravy, do Uherského Hradiště, do Vsetína, do Nového Jičína, do Valtic a na jiná místa. Výchově mládeže se sestry věnovaly v Napajedlích, v Holešově, v Divákách, v Lukově a v různých dětských domovech. Činnost v církevních zařízeních a v malých společenstvích ve farnostech se vzdělávací, výchovnou a sociální činností vyžadovala také hodně sil. V roce 1938 měla moravská provincie 559 sester, 26 novic, 18 postulantek a 53 kandidátek.

V době druhé světové války sestry trpěly s utiskovaným národem a svou pomocí se snažily mírnit bídu a sloužit potřebným, i když to bylo mnohdy nebezpečné. Po válce se sestry dívaly s nadějí do budoucna a rozšířily svoji činnost např. pořádáním exercičních kurzů pro různé stavy, hlavně pro mládež. Také bylo třeba pomoci sestrám v českém pohraničí, které měly od roku 1860 své ústředí v Chebu. Do jejich domů musely podle státního nařízení nastoupit české představené. 798 sester německé národnosti bylo postupně z Čech vysídleno do Bavorska a do Švýcarska.

Nová doba zkoušky věrnosti Bohu a církvi nastala, když moc ve státě převzala komunistická strana. V roce 1950 bylo do centralizačního kláštera v Bohosudově přestěhováno 266 sester sv. Kříže z 25 klášterů. Za rok zabralo tento klášter vojsko a sestry byly státem rozptýleny na sedmáct míst, především do továrních internátů v českém pohraničí. Starší a nemocné sestry žily ve ztížených podmínkách v centralizačních kláštorech v Broumově, ve Vidnavě a v Bílé Vodě u Javorníka.

Přijímání dorostu bylo přísně zakázáno. Jedenáct sester bylo uvězněno. V letech 1953 – 1960 muselo 290 sester sv. Kříže opustit osm nemocnic. Státní úřady je přeřadily do 25 ústavů sociální péče. V době Pražského jara bylo možno krátkodobě přijímat dorost. Dvacet sedm nových sester bylo Boží odpovědí na naše úpěnlivé modlitby. Sestry převzaly činnost v pěti farnostech, ale zakrátko byla tato činnost Státním úřadem pro věci církevní zakázána a sestry musely slibně započatou činnost opustit. Dozor státu nad církví se projevovat domovními prohlídkami, stále novými předpisy a zákazy. K mnoha aktivitám, např. k vedení exercicií, ke jmenování představené, ke konání konferencí sester v charitních domech atd. bylo třeba státního souhlasu. Sestry se ale nenechaly ovlivnit hrozbami a strachem, ani zlákat slibovanými výhodami, když opustí řád. Žily v důvěře v Boží ochranu, pomáhaly pronásledovaným a potřebným rodinám, čistily zanedbané kostely, tajně vyučovaly náboženství a jejich domy byly útočištěm pro všechny, kdo potřebovali nějaké pomoci.

Jako židé v babylonském zajetí jsme doufali a věřily, že se jednou vrátíme do svého kláštera v Kroměříži a obnovíme svoji činnost. Jak přesvědčivě jsme si před šedesáti lety na Trutnovsku v hluku strojů v prádelnách lnu popěvovaly: „Jen se držíme pevně, přijdou lepší časy... Budem zpívat, jásat i s velkou ozvěnou: Jedem na Moravu s paní představenou.“ Avšak „paní představená“, sestra Kamila Gelingová,

Modlitba farnosti za biřmovance

Duchu svatý,

Tebe nám poslal Ježíš Kristus
jako dar věčného Otce
k našemu posvěcení
a posile v křesťanském životě.
Tvá milost chrání a provází
celou církev i naši farnost.
Uděl své dary i našim biřmovancům,
aby se dovedli více rozhodnout
pro Krista a chtěli pomáhat budovat
a šířit jeho království.

Panno Maria,

vypros nám všem, abychom se stali
podle tvého vzoru učenlivými žáky
ve škole Ducha Svatého a dovedli
svou víru vyznávat slovem i životem.

Amen.

Modlitba za Celostátní setkání mládeže

Pane Ježíši Kriste,
prosíme Tě za mladé lidi celého světa:
chraň je před hříchem
a daruj jim vytrvalost ve zkouškách.
Kéž poznají své životní povolání
a mají odvahu se pro ně velkoryse rozhodnout.

Zvláště tě prosíme,
požehnej všem, kteří se sejdou ve Žďáru nad Sázavou,
aby přijali dary Ducha Svatého: lásku, radost a pokoj,
a aby se tak stali věrohodnými svědky tvé lásky
všude, kam je posíláš.

Prosíme o to na přímělu Tvé i naší Matky Panny Marie:

Zdrávas, Maria ...

Modlitba za VII. světové setkání rodin

Otče našeho Pána Ježíše Krista, Otče náš,
klaníme se Ti, neboť jsi zdrojem každého společenství.
Ochraňuj naše rodiny a provázej je svým požehnáním,
aby byly místem trvalého společenství mezi manžely,
kde rodiče s dětmi vzájemně sdílejí život v plnosti.

Obracíme se k Tobě,
Stvořiteli veškeré krásy a dokonalosti.
Dej každé rodině spravedlivou a důstojnou práci,
abychom ve svých životních potřebách nestrádali
a těšili se z výsady, že můžeme být Tvými spolupracovníky
při budování světa.

Oslavujeme tě, příčino naší radosti a našeho štěstí.
Veď i naše rodiny po stezkách štěstí a pokoje,
aby už nyní zakoušely dokonalou radost,
kterou jsi nám daroval v Kristově zmrtvýchvstání.

Dej, ať se všechny naše dny, ty náročné i ty klidné,
stanou časem, v němž odhaluješ své tajemství lásky a světla,
jak nám je zjevuje Tvůj Syn Ježíš Kristus
a předává Duch Svatý, zdroj všeho života.
Tak budeme žít šťastně jako Tvá rodina
a půjdeme po cestě, jež vede k Tobě,
Bože svatý, na věky věků.

Amen.